

Враховуючи світові тенденції, що базуються на засадах сталого розвитку, варто приділити особливу увагу розвитку виробництва органічної молочної продукції як одному з напрямів підвищення стійкості молочного скотарства в особистих селянських господарствах. Складна екологічна ситуація в регіоні, поширеність хвороб, спричинених нею, створюють основу для збільшення попиту на екологічно чисті молоко і молочні продукти. На основі наявного ресурсного потенціалу особистих селянських господарств та існуючих потреб у цій продукції необхідно започаткувати реалізацію ефективних регіональних та місцевих стратегій розвитку органічного виробництва. Зважаючи на існуючі умови, вирішальну роль у розвитку агроєкологічного виробництва повинна відіграти держава. Корисним може виявитись польський досвід розвитку органічного виробництва на базі домогосподарств.

ФОРМУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НА ОСНОВІ ПРОВЕДЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ

Арутюнян Р.О., Ганчарюк К.В., Луковський С.Р., студенти,
Національний університет кораблебудування
ім. адмірала Макарова*

Наявність виробничо-технологічних резервів є важливою складовою підвищення ефективності і стабільності виробництва продукції. Ефективне управління цими резервами сприяє збільшенню об'ємів виробництва та якості отриманої продукції, що в кінцевому результаті підвищує конкурентоспроможність підприємства, збільшуючи його прибутковість. Тому виявлення потенційних можливостей підприємств, щодо підвищення ефективності виробництва, за рахунок оптимального управління витратами, запасами та розміщенням ресурсів в залежності від рівня розвитку виробничого потенціалу підприємства та стану його використання є актуальним науково-прикладним завданням.

В ході аналізу теми дослідження розглянуто ряд літературних джерел, серед яких: наукові статті, тези, періодичні видання та монографічні праці. Сутність стратегічного аналізу та його роль у формуванні розвитку підприємства досліджували у своїх працях

* Науковий керівник – *Потишняк О.М., к.е.н., доцент*

Артеменко Л., Довгань Л., Єфремов В., Круглов М., Немцов В., Райан Б., Томпсон А., Грангер, І Ансофф, Шендел і Хаттен, Ірвін та інші.

Стратегічний аналіз — це спосіб дослідження і перетворення бази даних, одержаних внаслідок аналізу середовища, на стратегію підприємства. Стратегія інтегрує багато конкурентоспроможних дій та підходів до бізнесу, від яких залежить успішність діяльності підприємства. В цілому, стратегія — це план управління підприємством, спрямований на зміцнення його позицій, задоволення потреб споживачів та досягнення передбачених цілей. [7]

На сучасному етапі поняття «якісний менеджмент» усе більше асоціюється з перспективним управлінням діяльністю організації на основі наукової методології передбачення, використання нових форм і методів ведення бізнесу, його адаптації до динамічних умов зовнішнього ринкового середовища. Головну роль у цьому покликаній зіграти стратегічний аналіз, що являє собою новий науковий напрям прикладного характеру, метою якого є адекватне формалізоване системне представлення стратегічних фінансово-економічних та інших бізнес-цілей, які сприяють максимізації ринкової вартості організації, на основі комплексного вивчення сформованого та майбутнього характеру впливу внутрішніх і зовнішніх факторів на результативність її діяльності. [2]

На основі стратегічного аналізу здійснюється стратегічне управління.

Стратегічне управління - процес управління з метою здійснення місії фірми через управління взаємодією фірми з її оточенням.

Стратегія - це встановлена на достатньо тривалій період сукупність норм, орієнтирів, напрямів, сфер, засобів і правил діяльності, що забезпечують зростання і високу конкурентоспроможність організації, які зміцнюють позиції на ринку, підвищують здатність до виживання в конкретній ситуації. [4]

В основі діагностики стратегічних ресурсів лежить аналіз використання існуючих ресурсів і визначення можливості забезпечити виконання обраних цілей та своєчасне виявлення досягнення стратегічних проблем. Найбільш актуальними слід вважати проблеми: між зовнішнім середовищем та виробничою орієнтацією організації (конкурентоспроможність продукції, цільова політика), маркетингова діяльність, неефективний менеджмент, який не відповідає вимогам часу.

До стратегічних ресурсів відносять: фінансові, кадрові, інформаційні, технічні, технологічні, управлінські, організаційні. [3]

Стратегічний аналіз спрямовано на такі основні цілі: визначення інформації, необхідної для формулювання стратегії та інших стратегічних документів; визначення зовнішнього та внутрішнього впливів; визначення методів, прийнятних для здійснення стратегічного аналізу.

Для здійснення стратегічного аналізу зовнішнього та внутрішнього середовищ часто застосовують формальні процедури SWOT-аналізу. Головна мета SWOT-аналізу — забезпечити процес стратегічного планування інформацією про сильні та слабкі сторони цієї стратегії щодо її можливостей та існуючих загроз. Сильні та слабкі сторони — це переважно внутрішні чинники, пов'язані з поточним станом системи, можливості та загрози існують зовні й більше стосуються майбутнього[2].

Література.

1. Головка Т. В. Сагова С. В. Стратегічний аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / За ред. д-ра екон. наук, проф. М.В.Кужельного. — К.: КНЕУ, 2002. — 198 с.

2. Довгань А. Є., Каракай Ю.В., Артеменко А.П. Стратегічне управління: Навчальний посібник. — К.: Центр учбової літера тури, 2009. — 440 с.

3. Немцов В. Д., Довгань А. Є. Стратегічний менеджмент: Навчальний посібник. - К.: "Експрес-Поліграф", 2002. - 560 с.

4. Скібіцький О.М. Стратегічний менеджмент: Навчальний посібник. — К.: Центр навчальної літератури, 2006. — 312 с.

5. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства: Економічні науки. Вип. 126. —Харків: ХНТУСГ. — 2012. — 325 с.

6. <http://ubooks.com.ua>

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОЩУВАННЯ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ

***Бабич А.Ю., Стаценко А.І., студенти*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Одне з пріоритетних місць серед основних галузей сільського господарства України посідає виробництво зерна, що зумовлено

* Науковий керівник — Харчевнікова А. С., асистент